

Arrest

nr. 152 994 van 22 september 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 5 juni 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 mei 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 juli 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 september 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat T. SMET verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn van Edo afkomst. U werd op 28 november 1974 geboren in Benin City en bleef er uw hele leven wonen. U bent homoseksueel. Tot 2012 was u echter heteroseksueel. Gedurende 3 jaar hebt u een relatie gehad met een vrouw, namelijk met (J.). In 2012 ontmoette u echter de Fransman (R.) in uw kruidenierswinkel. Hij gaf u enkele DVD's met homo-porno. U bekeek deze DVD's en raakte geïnteresseerd. Korte tijd later begon u een seksuele relatie met (R.). Na enkele maanden verliet (R.) Nigeria en keerde hij terug naar Frankrijk. Vervolgens ging u op zoek naar andere mannen. U ontmoette (Ch.) in uw winkel en vroeg hem of hij op mannen viel. Hij antwoordde bevestigend. Jullie besloten een homoclub op te richten, The Homies Club. Korte tijd later contacteerden jullie nog 3 andere mannen, (De.), (Da.) en (C.). Met zijn vijven vormden jullie vanaf augustus 2012 samen The Homies Club. Eén keer per maand kwamen jullie samen. Jullie aten,

dronken, kusten en hadden seks. In juli 2014 viel de politie echter binnen tijdens jullie bijeenkomst. U en Dele slaagden erin te vluchten, de anderen werden gearresteerd. U dook onder bij een vriend (G.). Na enkele dagen ging u naar huis, maar uw broer vertelde dat de politie naar u op zoek was. U keerde terug naar uw vriend (G.) en begon uw vertrek uit Nigeria voor te bereiden. Een smokkelaar beloofde u naar Canada te brengen. Op 2 september 2014 reisden jullie samen naar België. Daar liet de smokkelaar u verweesd achter. U bleef enkele dagen in België. Vervolgens probeerde u met een vals Nederlands paspoort alsnog naar Canada te reizen. U werd echter tegengehouden door de Belgische luchtvaartpolitie. U werd enkele uren vastgehouden. Vervolgens werd u vrijgelaten en kreeg u een bevel om het grondgebied te verlaten. U reisde naar Zwitserland en vroeg er op 8 september 2014 asiel aan. Na enkele maanden kreeg u echter te horen dat België verantwoordelijk was voor uw asielaanvraag. U werd naar België teruggeleid. Op 17 februari 2015 vroeg u asiel aan bij de Belgische asielinstanties. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u de volgende documenten neer: een geboorteakte, een leeftijdsverklaring, een beschrijving van uw asielrelaas en 5 foto's.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uw hoofd een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

Om te beginnen moet opgemerkt worden dat u na uw aankomst in België op 2 september enkele dagen in het land verbleef en dat vervolgens op 5 september 2014 onder de valse naam (U.F.) en met een vals Nederlands paspoort geprobeerd hebt om België te verlaten richting Canada. Aldus hebt u bewust geprobeerd om de Belgische instanties te misleiden. Nadat u dezelfde dag nog vrijgelaten werd, hebt u geen asielaanvraag ingediend bij de Belgische asielinstanties. Wel reisde u op 6 september 2014 verder naar Zwitserland, waar u op 8 september 2014 asiel aanvraagde. U verklaarde hierover dat de Belgische politie u verteld had dat u hier geen asiel kon aanvragen. U gaf ook aan dat u naar Zwitserland reisde omdat u gehoord had dat dit een goed land is (gehoor, p.9,10). Hiermee overtuigt u niet. Van een kandidaat-vluchteling die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom zijn land van herkomst verlaten heeft, mag verwacht worden dat hij zo snel als mogelijk bescherming zoekt bij de bevoegde asielinstanties. Dat u na uw aankomst in België echter eerst valse reisdocumenten verzamelde, vervolgens met deze valse documenten naar Canada probeerde te reizen en daarna nog van België naar Zwitserland verder reisde, vooraleer asiel aan te vragen, doet reeds afbreuk aan de door u voorgehouden nood aan bescherming.

Verder dient vastgesteld te worden dat u de oorzaak van de door u aangehaalde vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade, met name uw homoseksuele geaardheid en uw homoseksuele contacten in The Homies Club, helemaal niet aannemelijk maakt.

Om te beginnen kunnen bedenkingen gemaakt worden bij uw verklaringen omtrent uw ontdekking en beleving van uw homoseksuele geaardheid.

U stelt dat u pas in 2012 uw homoseksuele geaardheid ontdekt hebt. U was toen reeds 38 jaar oud. In 2012 kreeg u een DVD met homoporno van een blanke man. Tijdens het bekijken van deze DVD's hebt u uw homoseksuele geaardheid ontdekt (gehoor, p.4,12). Hierbij moeten enkele opmerkingen gemaakt worden. Ten eerste komt het, gegeven de Nigeriaanse homofobe context, nogal bizar voor dat iemand u in uw winkel zomaar zou vragen of u graag seks hebt met mannen en u vervolgens ongevraagd DVD's met homoporno zou geven (gehoor, p.4,12). Ten tweede is het frappant dat u pas op 38-jarige leeftijd uw homoseksuele geaardheid zou ontdekken en dit na het bekijken van homoporno. U geeft aan dat u in het verleden enkel een relatie en seksuele contacten gehad hebt met vrouwen, dat u verliefd was op (J.) waarmee u gedurende 3 jaar een relatie had en dat u voor 2012 nooit enig vermoeden hebt gehad dat u homo zou zijn (gehoor, p. 3,4,11). Gegeven het feit dat u voor uw 38e enkel relaties en gevoelens voor vrouwen had, komt het niet aannemelijk over dat u uw homoseksuele geaardheid pas op uw 38e zou ontdekken, louter na het bekijken van homoporno. Ten derde verklaarde u dat u tot op vandaag nog steeds een hetero en geen homo zou zijn, indien u deze DVD's met homoporno niet gekregen zou hebben (gehoor, p.11). Nochtans veronderstelt een homoseksuele geaardheid een feitelijke, aangeboren voorkeur en voorliefde voor mannen en absoluut geen gewenning na het zien van homoporno op 38-jarige leeftijd. Uw verklaringen dat u nog steeds heteroseksueel zou zijn als u deze DVD's met homoporno niet gezien zou hebben, komen bijgevolg nogal bevreemdend over (gehoor, p.11).

Wanneer u gevraagd werd of u reeds verliefd geweest bent op een vrouw, antwoordde u bevestigend en vertelde u dat u verliefd was op (J.), waarmee u gedurende 3 jaar een relatie hebt gehad. Wanneer u gevraagd werd of u ooit verliefd geweest bent op een man, antwoordde u ontkennend. U legde uit dat u niet 'met een ander kan gaan' als je verliefd bent (gehoor, p.13,14). Ten eerste valt het feit dat u wel al verliefd geweest bent op een vrouw, maar niet op een man moeilijk te rijmen met een voorgehouden

homoseksuele geaardheid. Ten tweede is verliefd worden een gevoel dat je overkomt en geen rationele keuze. Waar u stelt dat u niet verliefd werd op een man omdat u hem dan trouw zou moeten blijven (gehoor, p.13,14) getuigt u niet van een realistische en doorleefde beleving van een homoseksuele geaardheid.

Vervolgens werd gepeild naar uw gevoelens toen u ontdekte dat u homoseksueel was. U zei dat u zich goed voelde en blij was. Op de vraag of u ook gevoelens zoals schaamte of kwaadheid had over uw pas ontdekte geaardheid, antwoordde u ontkennend en zei u dat u enkel schaamte voelde na de betrapping door de politie (gehoor, p. 11,12). Ook al is het mogelijk dat u zich persoonlijk goed voelde bij de ontdekking van uw geaardheid, toch is opmerkelijk dat dit niet gepaard ging met negatieve gevoelens zoals schaamte, kwaadheid,... te meer gezien het illegale en zwaar gestigmatiseerde karakter van homoseksualiteit in Nigeria. Dat u uw pas ontdekte homoseksuele voorkeur in het geheel niet als problematisch zou hebben ervaren, is weinig aannemelijk. Uit uw verklaringen kan dan ook geen realistische en doorleefde bewustwording blijken.

Verder stelde u dat u vroeger, toen u nog heteroseksueel was, trouw was tegenover uw vriendin (J.). U stelt dat u geen flirter was. Het is dan ook opvallend dat u na 2012, nadat u homoseksueel zou geworden zijn, geen genoegen nam met een relatie met 1 man, maar daarentegen een homoclub wilde oprichten waar u seks kon hebben met meerdere mannen. U stelt dat (Ch.) de eerste was die u leerde kennen, maar dat jullie geen relatie en geen seks hadden vooraleer The Homies Club was opgericht. Wanneer u gevraagd werd waarom u niet tevreden was met 1 mannelijke partner en waarom u per se een homoclub wilde oprichten met mannen die seks hebben met elkaar, zei u "een man nemen zoals een vrouw, neen, dat wilde ik niet". U gaf als argument dat u met een man niet openlijk samen zou kunnen zijn dat u daarom de besloten homoclub met 5 leden verkoos (gehoor, p. 3,4,7,12,14). Hierbij moeten enkele opmerkingen gemaakt worden. Het opvallend dat u zichzelf met betrekking tot vrouwen omschrijft als iemand die trouw is en die niet flirt, maar u na de vermeende ontdekking van uw homoseksuele geaardheid helemaal geen serieuze en exclusieve relatie met 1 man wilde, maar daarentegen een homoclub oprichtte waar de nadruk meer op het seksuele lag. **Uw uitspraken passen binnen een stereotiep denkkader waarin homo's promiscue zijn en meer gericht zijn op seks. Dergelijke stereotype manier van denken over homo's valt dan ook moeilijk te rijmen met een voorgehouden homoseksuele geaardheid.**

Verder kunnen bedenkingen gemaakt worden bij de onvoorzichtigheid die u in uw land van herkomst aan de dag legde betreffende uw vermeende homoseksuele geaardheid.

Uw verklaringen over de manier waarop u leden ronselde voor uw homoclub komen nogal bevreemdend over, gegeven de homofobe Nigeriaanse context. U ontmoette (Ch.) in uw kruidenierszaak. U vroeg hem of hij ook op mannen viel. Op dat moment had u nog geen enkel idee over (Ch.)' geaardheid. Hij antwoordde bevestigend. U zei dat u een homoclub wilde oprichten en nog andere leden wilde zoeken (gehoor, p.6,7). Dat u zomaar aan een man te kennen zou geven dat u homo bent en hem zou vragen of hij ook homo is, komt helemaal niet aannemelijk over, gegeven het homofobe klimaat in uw land van herkomst. In deze context zou men net verwachten dat iemand heel omzichtig zou omgaan met het uiten van zijn homoseksuele voorkeur tegenover derden en dat men er bovendien ook het risico van zou inzien om als homo gepercipieerd te worden. U zag echter geen risico en zei "het enige risico was dat hij zou roepen dat ik gek was" (gehoor, p.7). Nadat u (Ch.) had leren kennen, ging u verder op zoek naar andere leden voor uw homoclub. Op een feestje sprak u Dele aan. U kende hem niet en wist helemaal niet of hij al dan niet homo was. U nodigde hem uit bij jullie club. Toen vertelde u hem dat het een homoclub betrof. Opnieuw werd u gevraagd of u dit niet riskant vond. U antwoordde: "ja, maar we dachten, als hij het leuk vindt blijft hij, en anders gaat hij weg" (gehoor, p.7,8,14). Het feit dat u zonder veel omhaal andere mannen zou aanspreken op feestjes en hen zou uitnodigen bij uw homoclub komt erg riskant en onaannemelijk over, gegeven de homofobe Nigeriaanse context.

Voorts moeten opmerkingen worden gemaakt bij uw beweerde lidmaatschap van The Homies Club. U stelt dat jullie met zijn vijven maandelijks samenkwamen, vanaf augustus 2012 tot en met juli 2014. Van de 4 andere leden van The Homies Club: (Ch.), Dele, (Da.) en (C.), weet u echter niet hoe zij hun geaardheid ontdekt hebben. Nochtans zou verwacht worden dat dergelijke dingen besproken worden in een homoclub die maandelijks samenkomt. Evenmin weet u of de 4 andere leden voor hun lidmaatschap van The Homies Club reeds andere homoseksuele relaties hebben gehad. Nochtans zou men verwachten dat dergelijke zaken besproken zouden worden. Verder weet u evenmin of de 4 andere leden van uw club broers of zussen hebben en hoe die zouden heten (gehoor, p.14,15,16). Nochtans gaf u te kennen dat jullie binnen The Homies Club met elkaar praatten over serieuze zaken zoals problemen of financiële strubbelingen en dat jullie elkaar ook steunden, bijvoorbeeld als iemand een familielid verloren was (gehoor, p.15). Aangezien uit uw verklaringen blijkt dat jullie ook over serieuze zaken konden praten en er emotionele betrokkenheid was, is het des te opmerkelijk dat jullie nooit gesproken zouden hebben over jullie familie, over de ontdekking van jullie geaardheid en over eventuele vroegere relaties of partners. U weet hier niet te overtuigen. Uw kennis over de 4 andere

leden van uw beweerde homoclub is dermate slecht, zodat het bestaan van deze vermeende homoclub niet aannemelijk overkomt.

Daarnaast is ook uw beperkte belangstelling voor het lot van de andere leden van uw vermeende homoclub opvallend. Toen de politie binnenviel kon u samen met Dele ontsnappen. Jullie gingen elk jullie eigen weg. U weet niet wat er sindsdien met Dele is gebeurd. U hebt niet geprobeerd om dit uit te vinden omdat u vooral uw eigen hachje wilde redden. Over de 3 andere leden, die gearresteerd werden, veronderstelt u dat ze nog steeds in de gevangenis zitten. U informeerde bij uw broer Patrick, maar hij wist van niets (gehoor, p.10). Aangezien u naar eigen zeggen gedurende 2 jaar een homoclub vormde met deze mannen en u aangaf dat u ook enige gevoelens had voor hen (gehoor, p.13,15), is uw beperkte interesse in het lot van deze 4 mannen opmerkelijk.

Ook uw kennis van het homoseksuele milieu in België is beperkt. U hebt nog geen andere homoseksuelen ontmoet in België. U hebt nog geen pogingen ondernomen om andere homoseksuelen te ontmoeten in België. U kent geen ontmoetingsplaatsen voor homo's in België. U hebt evenmin informatie opgezocht over dergelijke ontmoetingsplaatsen. U hebt geen weet van clubs of feestjes voor homo's. U kent ook geen Belgische organisaties die opkomen voor de rechten van homo's (gehoor, p.17). **Het is opvallend dat u in België nog geen enkele poging ondernomen hebt om in contact te komen met andere homo's, aangezien u hier wél uw geaardheid openlijk kan beleven. In uw land van herkomst, waar u uw homoseksuele geaardheid niet openlijk kon beleven, slaagde u er immers wél vlot in om contact te leggen met verschillende andere homoseksuele mannen, aangezien u volgens uw verklaringen op korte tijd een homoclub met 5 leden opgericht hebt** (gehoor, p.6,7,8,14). Ter verantwoording geeft u meermaals aan dat u momenteel geen geld hebt (gehoor, p. 17). Er kan echter niet ingezien worden waarom u veel geld nodig zou hebben om andere homo's te kunnen ontmoeten. Bovendien verblijft u momenteel in Kapellen, dat vlakbij Antwerpen ligt. In Antwerpen zijn er verschillende ontmoetingsplaatsen en uitgaansgelegenheden voor homo's (zie informatie toegevoegd aan het dossier). U bent er niet in geslaagd te overtuigen waarom u in België nog geen enkele poging ondernomen hebt om andere homo's te ontmoeten.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan dan ook geen enkel geloof gehecht worden aan uw beweerde homoseksuele geaardheid en uw homoseksuele contacten in The Homies Club. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde en gevreesde mogelijke gevolgen van uw beweerde homoseksuele geaardheid en uw homoseksuele contacten.

Met betrekking tot de veiligheidssituatie in Nigeria kan nog het volgende worden aangehaald. Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt duidelijk blijkt dat de zones in Nigeria die werden getroffen door gewelddaden van Boko Haram hoofdzakelijk het noorden en het centrum van Nigeria betreffen. Hoewel Boko Haram het zuiden van het land blijft bedreigen, werd het zuiden van Nigeria, waar u, die beweert heel uw leven in Benin City te hebben gewoond (gehoor, p.3,5), van afkomstig is, tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noorden en het centrum van het land. Er kan dan ook worden besloten dat er actueel voor burgers afkomstig uit het zuiden van Nigeria geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

Gezien er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Wat de door u neergelegde documenten betreft: uw geboorteakte en leeftijdsverklaring bevatten geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig genoeg is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document. De beschrijving van uw asielaanvraag voegt dan weer geen relevante informatie toe en geeft dezelfde feiten weer die u reeds aanhaalde tegenover de Dienst Vreemdelingenzaken en het CGVS. Het is wel opvallend dat u het in deze brief tot 2 keer toe hebt over 'I practice homosexual'. Ook doorheen uw gehoor bij het CGVS had u het onder andere over 'me introduceren tot dat systeem van homoseksuelen' en 'homoseksualiteit beoefenen' (gehoor, p. 3,8,9). Het feit dat u homoseksueel zijn lijkt te reduceren tot een 'daad', eerder dan als een fundamenteel onderdeel van uw identiteit, doet opnieuw afbreuk aan de aannemelijkheid van uw verklaringen over uw geaardheid.

Wat de 5 neergelegde foto's betreft: u vertelt dat u en de andere leden van The Homies Club hierop te zien zijn. Op deze foto's zijn echter enkel mannen te zien die samen bier aan het drinken zijn. Uit deze foto's valt onmogelijk af te leiden dat u homoseksueel zou zijn en dat u homoseksuele contacten zou gehad hebben met deze andere mannen. Bovendien verklaarde u over 1 van de foto's dat er een zekere

Ruben op staat. U vertelt hierover dat hij naar jullie bijeenkomst kwam, maar niet geïnteresseerd was en weer weg ging. Wanneer wat extra uitleg gevraagd werd, gaf u aan dat hij uitgenodigd werd, dat jullie bij zijn aankomst vertelden dat jullie 'homoseksualiteit beoefenden' (letterlijk: 'we practiced gay'), maar dat hij zei dat hij niet geïnteresseerd was. Hij werd niet boos, maar dronk gewoon nog iets met jullie en vertrok toen (zie neergelegde documenten en gehoor p. 8,9). Gegeven het zware stigma op homoseksualiteit in Nigeria komt het niet geloofwaardig over dat jullie zomaar aan die meneer Ruben zouden zeggen dat jullie allen homo's zijn. Evenmin komt het aannemelijk over dat die Ruben niet geschokt of boos zou reageren, maar daarentegen gewoon rustig zijn drankje zou nuttigen en vervolgens zou vertrekken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In wat zich aandient als een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker wijst erop dat het zijn oorspronkelijk plan was om naar Canada door te reizen. Men kan volgens hem van een vluchteling verwachten dat deze in de eerste plaats zal proberen om het advies van zijn smokkelaar op te volgen. Hij meent dat niet kan worden verwacht dat een Nigeriaanse burger, die als kruidenier werkte in Benin City, op de hoogte is van de normale procedures in België.

Vervolgens wijst verzoeker erop dat er zelfs in België regelmatig gevallen opduiken van echtscheidingen waarbij de ene partner na jaren huwelijk ontdekt dat hij of zij een voorkeur heeft voor personen van hetzelfde geslacht. In een land als Nigeria, waar homoseksualiteit niet wordt toegestaan, is het niet abnormaal dat een man pas op late leeftijd zijn seksuele voorkeur ontdekt wanneer deze getriggerd wordt door een bepaalde gebeurtenis, aldus verzoeker. *In casu* gebeurde dit door het bezoek van de Fransman (R.), die verzoeker pornografisch materiaal meegaf. Wanneer heteroseksualiteit dusdanig de norm is, denkt men er volgens verzoeker niet eens aan om dit bij zichzelf te bevragen. Op de vraag of hij het mogelijk acht in de toekomst verliefd te worden op een man, antwoordde hij "ik weet het niet". Hij ontdekte zijn homoseksualiteit pas de laatste twee jaar, hetgeen niet voldoende is voor een doorleefde beleving ervan. "Normale" homoseksuele betrekkingen zijn in Nigeria gewoonweg niet mogelijk. Verzoeker was blij dat hij een aantal zaken kon plaatsen over zijn eigen, persoonlijk leven. Wat betreft de beweerdde stereotiepe uitspraken over homoseksualiteit, stelt verzoeker dat mannen met een homoseksuele geaardheid meer bedpartners en een actiever seksleven hebben dan mannen met een heteroseksuele geaardheid, hetgeen men terugvindt in statistische gegevens. Bovendien acht verzoeker het niet vreemd dat een man, die zich na 38 jaar eindelijk bewust wordt van zijn geaardheid, op zoek gaat naar een aantal partners om zijn seksualiteit eindelijk te beleven op een manier die voor hem persoonlijk goed voelt. Er is meer dan één manier om zijn geaardheid te beleven. Verzoeker verwijst naar een arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 2 december 2014.

Vervolgens meent verzoeker dat het bizar is om te stellen dat hij onvoorzichtig zou zijn door mannen aan te spreken met de vraag of zij homoseksueel zijn. Uiteindelijk kan men volgens verzoeker enkel zo te weten komen of iemand homoseksueel is. Wanneer men individuen bevraagt zonder dat zij bekend zijn met zijn naam of zijn woonplaats, is het risico volgens hem eerder beperkt. Het is voor verzoeker niet duidelijk hoe verweerder dan verwacht dat mensen contacten leggen met elkaar.

Verder wijst verzoeker erop dat hij op het ogenblik van zijn gehoor nog maar een goede twee maanden in België vertoefde en er net een lange en precarie reis had op zitten, zodat het hem te vergeven valt dat het opzoeken van seksuele contacten voor hem niet de hoofdprioriteit was.

"De foto's die verzoeker voorlegt van The Homies Club, zijn volgens het CGVS niet te weerhouden, omdat er enkel mannen opstaan, zonder dat het duidelijk is dat zij homoseksuele contacten hebben met elkaar. Dergelijke redeneringen maken het uiteraard onmogelijk om een verhaal te staven, aangezien elk bewijs gewoon van tafel wordt gevaagd." Wat betreft het feit dat de foto's geen homoseksuele handelingen vertonen, verwijst verzoeker naar het eerder aangehaalde arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie. Verzoeker meent dat zijn verhaal coherent is en de nodige details bevat.

2.1.2. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een persartikel van 15 mei 2014 (stuk 2) en een arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 2 december 2014 (stuk 3).

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. De bestreden beslissing weigert verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen omdat (i) hij bewust getracht heeft de Belgische instanties te misleiden door gebruik te maken van een vals Nederlands paspoort en een valse identiteit, (ii) hij niet meteen bij zijn aankomst in Europa een asielaanvraag indiende, maar eerst naar Canada trachtte te reizen, vervolgens in Zwitserland een asielaanvraag indiende waarvoor België verantwoordelijk werd geacht en waarop verzoeker pas op 17 februari 2015 in België een asielaanvraag indiende, (iii) hij de ontdekking en beleving van zijn beweerde homoseksuele geaardheid niet aannemelijk wist te maken, gelet op de homofobe context van de Nigeriaanse samenleving, alsook op zijn beweerde en ongeloofwaardige manier van late ontdekking van zijn geaardheid, (iv) er geen geloof gehecht kan worden aan de wijze waarop verzoeker in Nigeria contact zou hebben gelegd met andere homoseksuelen en het homoclubje "The Homie Club" zou hebben opgericht, (v) zijn kennis van het homomilieau in België beperkt is, en (vi) de door hem neergelegde documenten de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

In onderhavig verzoekschrift voert verzoeker aan dat hij aangaf dat het zijn oorspronkelijk plan was om naar Canada door te reizen en dat kan verwacht worden dat een asielzoeker zal proberen het advies van zijn smokkelaar op te volgen. Vooreerst dient erop gewezen dat zijn smokkelaar hem in België verweesd achterliet (gehoorverslag CGVS, p. 9), zodat het *in casu* geenszins aannemelijk is dat verzoeker zou trachten het plan dat hij met zijn smokkelaar had opgezet, verder af te werken. Redelijkervijze kan verder worden aangenomen dat een kandidaat-vluchteling, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een asielaanvraag zou indienen. Dat verzoeker naliet dit te doen en eerst nog naar Canada tracht te reizen en vervolgens naar Zwitserland reist, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde.

Met betrekking tot verzoekers beweerde homoseksuele geaardheid, dient vooreerst opgemerkt dat, hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, het aan de asielzoeker toekomt om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de asielzoeker afkomstig is. Uit een lezing van het gehoorverslag blijkt dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerde homoseksualiteit in de context van de homofobe Nigeriaanse samenleving. Hierbij dient opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

Verder dient opgemerkt dat verzoeker in onderhavig verzoekschrift de motieven in de bestreden beslissing tracht te weerleggen door het opwerpen van een aantal losse *post factum*-beweringen. Waar verzoeker vooreerst stelt dat ook in België mannen op latere leeftijd ontdekken dat ze homoseksueel zijn, dient erop gewezen dat deze mannen veelal reeds langer homoseksuele gevoelens hadden, doch

hiernaar niet handelden. Verzoeker daarentegen verklaarde voor 2012 nooit enig vermoeden te hebben gehad dat hij homoseksueel zou zijn en dat hij vandaag nog steeds heteroseksueel zou zijn indien hij geen dvd's met homoporno van (R.) zou hebben gekregen (gehoorverslag CGVS, p. 3, 4, 11). Dat in Nigeria heteroseksualiteit dermate de norm is dat men er zelfs niet aan zou denken om de eigen seksuele geaardheid te bevragen, getuigt van een gebrekkig en kortzichtig inzicht in zowel homoseksualiteit als de seksualiteitsbeleving in Nigeria.

Dat verzoekers homoseksuele ervaringen nog niet doorleefd zijn omdat hij zijn homoseksualiteit pas ruim twee jaar geleden ontdekte, kan evenmin worden aangenomen. Gelet op de homofobe context van de Nigeriaanse samenleving en het feit dat verzoeker beweert lid te zijn geweest van een homoseksclubje dat eens per maand samen kwam, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoeker wel degelijk de nodige reflectie en ervaring heeft gekend om op een doorleefde wijze verklaringen te kunnen afleggen over de ontdekking en beleving van zijn beweerde homoseksuele geaardheid. Waar verzoeker stelt dat hij blij was *“om eindelijk een aantal zaken te kunnen plaatsen over het eigen persoonlijk leven”*, verliest hij uit het oog dat hij tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde dat hij enkel schaamte voelde na de betrapping door de politie (gehoorverslag CGVS, p. 11, 12). Wat betreft het bij onderhavig verzoekschrift gevoegd artikel met betrekking tot het seksleven van homoseksuelen (verzoekschrift, stuk 2), dient erop gewezen dat dit betrekking heeft op homoseksuelen in België. Hieruit kunnen dan ook geen gevolgen worden getrokken voor de beoordeling van verzoekers beweerde homoseksuele activiteiten in Nigeria, aangezien de maatschappelijke context dermate van elkaar verschilt. Verzoeker duidt verder niet *in concreto* aan en er kan niet worden ingezien waar of op welke wijze de bestreden beslissing niet in overeenstemming zou zijn met de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie, zoals deze blijkt uit het arrest van 2 december 2014 (verzoekschrift, stuk 3). *In casu* is nergens sprake van foto's die seksuele handelingen tussen homo's weergeven, noch werd hiernaar gevraagd door verweerder.

Waar verzoeker stelt dat *“recht op de man af vragen”* naar iemands seksuele geaardheid in Nigeria de minst risicovolle manier is omdat deze personen verzoekers naam en woonplaats niet kennen, komt hij niet verder dan het trachten tegen te spreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Dat verzoeker in de homofobe Nigeriaanse context volslagen onbekende mannen op een directe manier vraagt of zij homoseksueel zijn, dan wel of zij lid willen worden van een homoclub, is totaal ongeloofwaardig. Zelfs al kennen deze mannen verzoekers naam of woonplaats niet, dan nog kan redelijkerwijze verwacht worden dat verzoeker (zware) problemen zou kunnen ondervinden wanneer zijn vraag slecht onthaald wordt.

Dat verzoeker ten tijde van zijn gehoor op het CGVS nog maar een goede twee maanden in België vertoefde, is geen vergoelijking voor het feit dat hij zelf nog geen poging ondernam om in België met andere homoseksuelen contact te maken. Gelet op het grote verschil tussen de Belgische en de Nigeriaanse maatschappij op het vlak van het vrij beleven van zijn homoseksualiteit, kan redelijkerwijze verwacht worden dat verzoeker bij aankomst in België zich minstens zo snel mogelijk wenst te informeren met betrekking tot de mogelijkheden die hij als homoseksueel in België heeft. Bovendien laat verzoeker in onderhavig verzoekschrift na aan te tonen dat hij sinds zijn gehoor op het CGVS wél pogingen heeft ondernomen om zijn homoseksualiteit in België te beleven. Dit klemmt des te meer daar hij zelf wijst op het (beweerde) promiscue en op seks gerichte gedrag van homo's in België en hij tijdens zijn gehoor verklaarde dat zijn homoseksualiteit zich beperkte tot het seksuele aspect en hij een relatie met één man niet zag zitten (gehoorverslag CGVS, p. 3, 4, 7, 12 en 14). Verzoekers gebrek aan inspanningen om het Belgische homomilieu te contacteren is strijdig met de inspanningen die hij zich getroostte om naar Canada en Zwitserland te reizen.

Verder uit verzoeker kritiek op de motivering in de bestreden beslissing met betrekking tot de foto's die hij had neergelegd, doch hij slaagt er niet in op enige wijze aan te tonen dat uit deze foto's wel degelijk zijn homoseksualiteit (of die van de andere afgebeelde mannen) zou kunnen worden afgeleid. Documenten hebben bovendien enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen.

Verzoeker slaagt er blijkens het voorgaande niet in de motieven in de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen. Het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal zijn immers geen dienstig verweer. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt: *“Met betrekking tot de veiligheidssituatie in Nigeria kan nog het volgende worden aangehaald. Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt duidelijk blijkt dat de zones in Nigeria die werden getroffen door geweldsdaden van Boko Haram hoofdzakelijk het noorden en het centrum van Nigeria betreffen. Hoewel Boko Haram het zuiden van het land blijft bedreigen, werd het zuiden van Nigeria, waar u, die beweert heel uw leven in Benin City te hebben gewoond (gehoor, p.3,5), van afkomstig is, tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noorden en het centrum van het land. Er kan dan ook worden besloten dat er actueel voor burgers afkomstig uit het zuiden van Nigeria geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.”* Verzoeker voert geen enkel inhoudelijk verweer tegen deze motieven, noch brengt hij enig stuk bij waaruit zou kunnen blijken dat de door verweerder gehanteerde informatie onjuist of achterhaald is. Bijgevolg wordt deze motivering door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig september tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

mevr. K. VERHEYDEN,

De griffier,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS